

ת"פ 36414/03/16 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד הנאשמת פדאא תותונגי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 36414-03-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' תותונגי

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י
עוה"ד איתי שמואלי

נגד
הנאשמת פדאא תותונגי ע"י עוה"ד
סלאח אבו תאיה - אין התייצבות

ג ז ר ד ין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בביצוע עבירה של ניסיון לאספקת סם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.3.11, בשעה 13:30 או בסמוך לכך, בתא חיפוש נשים שבשער ביקורים צפון של בית הסוהר "מעשיהו", נמצאו על גופה של הנאשמת סמים מסוכנים כמפורט להלן: 1.8291 גרם נטו סם מסוכן מסוג הרואין; 0.7867 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין; 2.2634 גרם נטו סם מסוכן מסוג חשיש. במעשיה אלה, ניסתה הנאשמת לספק סמים מסוכנים לאסיר בשם ויסאם תותונגי (להלן: **ויסאם**).

תסקיר שירות המבחן

2. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן לגבי הנאשמת ואשר להלן עיקריו: הנאשמת היא בת 39 שנים, נשואה ואם ל-4 ילדים בגילאי 14 עד 19 שנים; ויסאם, האסיר שהיה אמור לקבל את הסמים, הוא בעלה וסובל מהפרעה נפשית ונוטל תרופות באופן קבוע; לויסאם יש עבר פלילי קודם וריצה מספר מאסרים בפועל בעבר; הנאשמת נעדרת עבר פלילי; שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתה ולהסתפק ב-250 שעות שירות לתועלת הציבור.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בא כוח המאשימה עמד על החומרה הרבה של העבירה שבוצעה על ידי הנאשמת ואשר כוללות הן סמים קשים (מסוג הרואין וקוקאין) והן סם קל (מסוג חשיש). בנוסף על כך הדגיש שמדובר בהחזרה של סמים אל תוך בית הסוהר, דבר שעלול לשבש את הסדר והביטחון בתחומי בית הסוהר, ולכן, הדבר מצדיק השתת מאסר מאחורי סורג ובריח.

4. בא כוח הנאשמת הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, הן לעניין נסיבותיה האישיות והן לעניין ההמלצה הסופית בדבר ביטול ההרשעה והסתפקות בשעות שירות לתועלת הציבור.

5. בדיון שבו נשמעו הטיעונים לעונש נכח ויסאם. לטענתו, בתקופה הרלבנטית לעבירה מושא כתב האישום, הוא קיבל איומים מאסירים אחרים ששהו עימו בכלא ולכן שידל את הנאשמת להחדיר את הסמים לכלא לידיו כדי שיעבירם אליהם. יובהר, שטענות אלה של הנאשמת ושל ויסאם, אינן חלק מהעובדות שמופיעות בגוף כתב האישום ולכן אין בכוונתי לייחס לדבריו של ויסאם כל משקל בעת גזירת דינה של הנאשמת.

מתחם העונש ההולם

6. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של ניסיון להכנסת סמים לתוך בית סוהר, אפנה לפסיקה הבאה שניתנה על ידי בית המשפט העליון:

א. רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.6.15): כאן היה מדובר במבקש שהורשע בניסיון לאספקת סמים מסוכנים בכך שהגיע לכלא אוהלי קידר לבקר אסיר, כאשר בגומי תחתוניו ועל גופו, היה סם מסוג חשיש במשקל 26.2 גרם וכן סם מסוג קנביס במשקל 1.6 גרם. הסמים נתפסו בעת בדיקה שנערכה למבקש בעת כניסתו לכלא. בית משפט השלום פירט בגזר דינו את נסיבותיו האישיות של המבקש וכן את נסיבות ביצוע העבירה. המבקש ניסה להעביר את הסם לאדם זר תמורת סך של 5,000 ₪ על מנת להשיג "כסף קל". המבקש היה בן 20, רווק, ללא עבר פלילי קודם שהתגורר בבית הוריו עם יציבות בתפקודו התעסוקתי והלימודי והיה בעל ערכים נורמטיביים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר לצד קנס כספי משמעותי. בית משפט השלום התייחס לכך שהאסיר אותו ביקר המבקש לא היה קרוב משפחתו וראה בכך נסיבה מחמירה.

בסופו של יום, בית משפט השלום גזר על המבקש את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים; קנס בסך 12,000 ₪

או 120 ימי מאסר תמורתו; פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו ממאסרו. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי והערעור נדחה. כמו כן, המבקש הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שגם היא נדחתה.

ב. ע"פ 5388/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (9.11.09). במקרה זה, היה מדובר בקטין אשר הגיע לכלא צלמון וביקש לבקר את אחד האסירים. המערער החזיק ברשותו באותה עת בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל 48.81 גרם, ארוז בשתי אריזות גליליות אשר היו טמונות במכנסיו. לאחר שהמערער נכנס לכלא, הוא התבקש לסור לצורך ביצוע חיפוש על גופו. המערער סירב ובתגובה נמסר לו כי הוא מעוכב. לאחר ההודעה על עיכובו הוציא המערער ממכנסיו את הגליליות ומסר אותם לסוהר שהיה במקום. מתסקיר שירות המבחן עלה שמדובר בנער שמוגדר כנגרר יותר מאשר כמוביל ושאינו מאופיין בנורמות עברייניות. כמו כן, הוא התחבר לקבוצה עבריינית אשר התגוררה בשכנות אליו והפעילה כלפיו סחיטה באיומים. בית המשפט המחוזי השית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 18 חודשי מאסר על תנאי וכן צו פיקוח קצין מבחן, וכן נאסר עליו לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וחתימה על התחייבות עצמית. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש והערעור שלה נדחה ברוב דעות (כבוד השופטים דנציגר והנדל, כנגד דעתו החולקת של כבוד השופט לוי).

ג. רע"פ 1485/10 **ז'אן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.3.10). במקרה זה, המבקשת שהתה במסוף המבקרים בכלא איילון והחזיקה בסמים מסוכנים מסוג הרואין וחשיש בתוך איבר מינה. בית משפט השלום ברמלה השית עליה 8 חודשי מאסר בפועל. כאן היה מדובר באם חד הורית ונעדרת עבר פלילי. המבקשת היתה מכורה לסמים קשים והיה ניסיון מטעם שירות המבחן לשלבה בתהליך גמילה אך ניסיון זה לא צלח ובפועל המבקשת התנגדה לשילובה במסגרת טיפולית. ערעורה לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז לעניין חומרת העונש נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. ע"פ 5135/11 **מדינת ישראל נ' ברקו** [פורסם בנבו] (31.5.12): במקרה זה היה מדובר בעורכת דין שהגיעה לכלא השרון לבקר לקוח שאותו ייצגה. במהלך המפגש ביניהם מסרה לו שפתון המכיל בתוכו 2.93 גרם קוקאין, 20 כדורי קלונקס ושני כדורי ויאגרה. בית המשפט המחוזי בירושלים השית עליה 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט המחוזי ייחס חומרה יתרה לעובדה שהעבירות בוצעו תוך ניצול מעמדה כעורכת דין. על גזר הדין, הוגש ערעור הן על ידי עורכת הדין והן על ידי המדינה, ושני הערעורים נדחו.

7. לפיכך, הנני קובע שמתחם העונש ההולם למקרה שבפני נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר לצד קנס כספי, מאסר על תנאי ושליטת רשיון הנהיגה, הן בפועל והן על תנאי.

8. המקרה שבפני, הוא באופן מובהק לא מקרה מתאים לסיום ההליכים באי הרשעה. מדובר בעבירות חמורות של ניסיון אספקה של סמים קשים וקלים לתוך בית הסוהר. די בחומרת העבירות על מנת לדחות את המלצת שירות המבחן לסיום ההליך ללא הרשעה. בנוסף על כך, הנאשמת לא הצביעה על נזק קונקרטי כלשהו שעלול להיגרם לה מעצם ההרשעה. בנסיבות אלה, ההמלצה של שירות המבחן לסיום ההליך ללא הרשעה, נדחית.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

9. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: היותה של הנאשמת נשואה ואם לארבעה ילדים; העדר עבר פלילי קודם; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי; העובדה שלא נפתחו לנאשמת תיקים נוספים מאז שנת 2011 ועד היום.

10. הכלל הוא שכאשר מדובר בניסיונות אספקה של סמים לתחום בית הסוהר, יש להשית עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, המשקל המצטבר של הנימוקים לקולא שהובאו לעיל מוביל אותי למסקנה שניתן להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, וזאת לתקופה המקסימאלית של 6 חודשים.

11. לפיכך, הנני משית על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

הנאשמת תתייצב ביום 26.3.18 בשעה 08:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, באר שבע לתחילת ריצוי עבודות השירות. עבודות השירות יבוצעו ב-"נופי קטמון" רחוב תל חי 12, שכונת קטמון, ירושלים.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשמת לא תבצע עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשמת לא תבצע עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. הנאשמת תשלם קנס בסך של 9,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.18 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון

מיד.

ה. הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים מהיום.

ו. הנני פוסל את הנאשמת למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא תבצע עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ח, 13 פברואר 2018, במעמד הצדדים.